

[Leif Hermann]

gældssanering. Kendelsen om nægtelse af gældssanering er begrundet i, at der ikke er rimelig udsigt til afsigelse af kendelse om gældssanering, medmindre skyldnerens samlede gæld er omfattet af kendelsen, hvilket formentlig skal forstås som en henvisning til gældsforholdet på ca. 94.000 kr.

Svar (13/5 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det beror på en fortolkning af konkurslovens § 199, stk. 2, hvorvidt en kendelse om gældssanering omfatter et af en statstjenestemand optaget lån, for hvilket tjenestemanden har givet vedkommende lånefond eller pengeinstitut forskrivning på sin løn.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at en skifteret i en konkret sag ikke har anset en sådan fordring for omfattet af en kendelse om gældssanering. Det er imidlertid ikke oplyst, om skifterettens afgørelse er indbragt for landsretten.

Da det henhører under domstolene at træffe afgørelse om, hvorvidt en fordring som den nævnte er omfattet af konkurslovens § 199, stk. 2, finder justitsministeriet af principielle grunde ikke at burde udtale sig om det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 1108

Til *justitsministeren* (26/4 85) af:

Maisted (FD):

»Kan ministeren oplyse, hvor langt politiet er i sit arbejde med den indgåede anmeldelse for brud på grundlovens § 34, da folkestyret blev sat ud af kraft?«

Begrundelse

Det er umuligt at forestille sig, at retsstaten kan opretholdes, hvis et brud på grundlovens § 34 ikke tages alvorligt, idet politiet vil være ude af stand til at rejse sager med henvisning til al anden lovgivning, der skal være i overensstemmelse med grundloven.

Svar (13/5 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politidirektøren i København har over for justitsministeriet oplyst, at der den 16. april 1985 af Københavns politi er modtaget en anmeldelse i forbindelse med blokaderne

omkring Christiansborg den 28. marts 1985, og at sagen for tiden er genstand for efterforskning.

Spm. nr. S 1114

Til *udenrigsministeren* (30/4 85) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren nu på baggrund af de 4 seneste overfald på danske lastvognschauffører tage initiativ til nye drøftelser med de italienske myndigheder om, hvorledes man kommer disse overfald til livs?«

Begrundelse

Ministeren lovede i sit svar til mig den 10. august 1983 på spørgsmål nr. S 1494 (1982-83), »at man ville tage initiativ til nye drøftelser med de italienske myndigheder i overensstemmelse med de procedurer, der aftaltes på mødet i april, såfremt der sker en ny udvikling i vilkårene for lastbiltrafikken i Italien, som gør dette rimeligt.«

Med det sidst forekommende overfald på en dansk lastvognschauffør fra Sønderjylland den 29. april 1985, der får antallet af overfald op på fire inden for det sidste halve år, vil jeg mene, at det nu er rimeligt igen at tage sagen op med de italienske myndigheder.

Af en eller anden uforståelig grund har man ikke fra vognmands- eller forsikringsverdenen været interesseret i, at sagen blev videreundersøgt.

I stedet har man sat kompliceret tyveri- og sikkerhedsudstyr i lastbilerne, hvilket skulle forhindre tyveri af vognene. Det har imidlertid vist sig, at overfaldene i stedet er blevet mere og mere voldelige, og at skydevåben nu indgår som en naturlig del for at tvinge chaufføren til at betjene køretøjet eller vise, hvordan det gøres, uden at der sættes nogen alarm i gang.

Jeg finder det uhyre vigtigt, at man fra dansk side forlanger, at man fra italiensk side nu tager sagen alvorligt, før det skal koste menneskeliv.

Svar (30/4 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udenrigsministeriet følger meget nøje situationen for de danske lastvognschauffører i Italien bl.a. gennem ambassaden i Rom, ge-